

மாதர் போதினி

No. 264

ஜனவரி 1920

No. 1

A NEW YEAR'S GREETING

நவ வருட வாழ்த்து

‘நீ ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய்’ என்ற நவ வருட வாழ்த்து மாதர் போதினியிடமிருந்து வருகிறது. இவ்வாழ்த்து எப்படிப்பட்டதோ வென்று சந்தேகியாதே. இது உண்மையானது; தேவனுடைய பிள்ளைக்குத் தேவ வாக்கு. சந்தோஷத்தோடே ஏற்றுக்கொள்.

அநேகர் பெற்றோரிடமிருந்தும், பெரியோரிடமிருந்தும், முதியோரிடமிருந்தும், நல்லோரிடமிருந்தும் புது வருஷத்திற்காக ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்ள ஆசிர்ப்பதண்டு. தந்தை தாயரினும் மிக்க அன்பும் உரித்துமுடையவரும், சர்வ ஞானமும் சர்வ வல்லமையும் சர்வாதிகாரமும் சர்வ பரிபூரணமும் நிறைந்துள்ளவரும், எல்லாவற்றையும் எல்லாவற்றாலும் நிரப்புகிறவருமான தேவனுடைய வற்றாத களஞ்சியத்தில் எவ்வித ஆசீர்வாதம் வேண்டுமானாலும் நிறைவாய் உண்டு. ‘அவரையுடையவன் சகலத்தையு முடையவன்.’ அவர் ஆசீர்வதித்தால் தடுப்பாரெவருமில்லை. அவர் தமது பிள்ளைகளைப் பார்த்து: ‘நீ ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய்’ என்று வாழ்த்துக் கூறுகிறார். நீ அவருடைய பிள்ளையாகில் இவ்வாக்கு உனக்கு நிச்சயம்.

அவர் பிள்ளைகள் யாரென்றறியலாம்? நீ அவர் பிள்ளையாவென்றறிய விரும்பினால் யோவான் 1: 12 பார். ‘அவரை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எத்தனைபேர்களோ அத்தனைபேரும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்.’ நீ அவரை ஏற்றுக்கொண்டதாண்டானால், அதாவது உன்னில் அவரிருந்தால், நீ அவருடைய பிள்ளையே.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் வீட்டிலும் வெளியிலும் போக்கிலும் வரத்திலும் ஆசீர்வாதமாயிருப்பார்கள். உனக்கு இந்த சலாக்கியம் இலவசமாய்க் கிடைக்கும். அவரை ஏற்றுக்கொள்ளாதிருப்பாயாகில், இப்புதுவருஷத் துவக்கத்திலேயே அவரை ஏற்றுக்கொள்;

அப்போது ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய். யோசேப்போடு தேவனிருந்தால் அவன் போனவிடம்க்கும், எவ்விடத்திலும் ஆசீர்வாதமாயிருந்தான் அவ்வண்ணமே நீயுமிருப்பாய்.

உன் வீட்டில் நீ ஆசீர்வாதமாயிருந்தால் அதை எவ்வாறு காணலாம்? உன் வீட்டில் தேவ சமாதானமும் மெய்த் திருப்தியும் ஆளும். மனரம்மியத்தால் உனக்கு யாதொரு குறையுமிராது.

‘எப்போதுமே இன்ப வாழ்வே
என்னருமை நேச யேசுநாதர்
எனக்கெல்லா மவர்
பின்னே ஏது குறை?’

இயேசைய ரென்றோ டிருப்பதாலே என்று சொல்லி ஆனந்திப்பாய். வீட்டிலுள்ள சகலருக்கும் உன்னால் நன்மையுண்டாகும். உன் ஆகாரம் இலைக்கறியாயிருப்பினும் இனிதாயிருக்கும். உன் வஸ்திரம் சுத்தமாயும், உன் தலைக்கெண்ணெய் குறையாமலுமிருக்கும். ‘முதலாவது தேவனுடைய இராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள். அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும்’ என்றபடி, வஸ்திரமும் ஆகாரமும் குறைவின்றிக் கிடைக்கும். நாளைக்கென்ன செய்வேனென்ற கவலை உன்னை வருத்தாது. உன் வீட்டார் உன்னைப் பாக்கியவதி என்று வாழ்த்துவதோடு, உன் வீட்டுக்கு வருவோரும் உன்னை வாழ்த்திப்போவார்.

உன் வேலை ஸ்தானத்தில் நீ ஆசீர்வாதமாயிருப்பதை எவ்வாறு அறியலாம்? உன் கையின் கிரியைகள் அதுகூலமாகும். ஞானத்தோடு நடந்துகொள்வாய். உன்னோடு வேலைசெய்பவர் நீ கூட விருப்பதால் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சியை வெளியிடுவார். உன் தோழமை ஊழியர் உன்னால் ஆசீர்வாதம் பெறுவார். ‘உனக்கு விரோதமாய் உருவாக்கப்படும் எந்த ஆயுதமும் வாய்க்காதேபோம். உனக்கு விரோதமாய் நியாயத்திலெழும்பும் எந்த நாவையும் நீ குற்றப்படுத்தவாய்.’ கஷ்ட வேலை உனக்கும் உன்னோடிருப்பவருக்கும் எளிதாகும். கடமை பாரமாயிராமல் தோழமையாகும். உன்னோடிருப்பவருக்கு சமயத்திற்கேற்ற ஆலோசனை சொல்வதால் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் வருவிப்பாய். வழிகாட்டி உன்னோடிருப்பதால் பிறருக்கு வழிகாட்டியாவாய்.

இதே வண்ணம் போக்கிலும் வரத்திலும் யாரைப் பார்த்தாலும், யாரோடு பேசினாலும், யாரோடு சம்பந்தப்பட்டாலும், அவர்களுக்கெல்லாம் ஆசீர்வாதமுண்டாகும். உன்னையறிந்த யாவரும் உன்னை வாழ்த்துவார்கள். ‘நீ ஆசீர்வாதமாய் இருப்பாய்.’

- (1) ஆசீர்வாத கர்த்தரே
புறம்பே நில்லாதேயும்
அன்பாய் எந்தன் நெஞ்சிலே
வந்து பிரவேசியும்.
- (2) இயேசுவே பேரின்பங்கள்
உம்மிலே இருக்குது
மாறா இன்ப சுகங்கள்
உம்மாலே உண்டாகுது.
- (3) எந்த நல்ல ஈவுக்கும்
நீரே ஆதி காரணர்
பாக்கியங்கள் யாவுக்கும்
உறைவிட மானவர்.
- (4) நீர் என் நெஞ்சில் தங்கினால்
எந்தன் உள்ளம் பூரிக்கும்
உற்றோர் மற்றோர் யாருக்கும்
என்னால் நன்மை பெருகும்.

A SERMON BY SADHU SUNDER SINGH

சாது சுந்தர் சிங் என்பவர் செய்த
ஓர் பிரசங்கம்

‘ஆனபடியால், நீங்கள் அவர்கள் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரிந்துபோய், அசுத்தமானதைத் தொடாதிருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அப்பொழுது, நான் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, உங்களுக்குப் பிதாவாயிருப்பேன். நீங்கள் எனக்கு குமாரனும் குமாரத்திகளுமாயிருப்பீர்கள் என்று சர்வ வல்லமையுள்ள கர்த்தர் சொல்லுகிறார்’ (2 கொரி. 6 : 17, 18).

நாம் இந்த உலகத்தில் அக்கினியிலிருப்பதுபோல் ஜீவிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். ஐசவரியம் தன்னில்தானே தீங்குள்ளதல்ல. ஆனால், ஐசவரியத்தின் மூலமாக அநேக தீமையான காரியங்கள் உண்டாகக்கூடும். ஒரு ஐசவரியவான் இருந்தான். அவன் உலகத்தை நம்பி ஜீவித்தான். நித்தியத்தைப்பற்றி அவன் சற்றுகிலும் சிந்தித்தவனல்ல. அவனுடைய இருதயம் முழுவதும் ஐசவரியத்தின் மேலும், சிற்றின்பத்தின்மேலும் சாய்ந்தது. அவனுடைய சாவு அதிக பயங்கரமாயிருந்தது.

நான் இமய மலைபக்கமாய் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு நதியோரத்தில் ஒரு அழகான விருகும் இருந்தது. சாயந்திரத்தில் திரும்பவும் அங்கே வந்து பார்த்தபொழுதோ, அந்த மரம் அவ்விடத்திலில்லை. அது இருந்த இடத்தையும் அறிவது அரிதாகிவிட்டது. காரணமென்னவென்றால், அன்றையத்தினம் ஒரு பெருமழை பெய்து, நதியில் வெள்ளம் புரண்டோடினபடியால் அந்த மரத்தையும் அடியோடே சழுத்திரத்தில் தள்ளிவிட்டது. இதே விதமாகத்தான் உலகமுயிருக்கிறது. உலகமும், உலகத்திலுள்ள யாவும் அழிந்துபோகும். தங்களுடைய இருதயங்களை உலகத்திலும், உலகத்திலுள்ளவைகளிலும் செலுத்துகிறவர்கள், அதோடே வாரிக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். நமதருமை ரக்ஷகர் எருசலேமுக்குப் பவனி போகிறார். தெருக்களிலும், வீதிகளிலும் வஸ்திரங்கள் விரிக்கப் பட்டன. ஆனால் இயேசுவானவர் அதின்மேல் நடந்துபோக வில்லை. அவர் ஏறியிருந்த கழுதையே அந்த வஸ்திரங்களின்மேல் நடந்தது. ஆகையால், நாம் உலகத்திலிருந்தபோதிலும், உலகத்தா ரல்லாதவர்களாகவே ஜீவிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். ஏனென்றால், அவர் பவனிபோகும்பொழுது ‘ஒசன் னா! ஒசன் னா!!’ என்று ஆர்ப்பரித்தார்கள். நாலுநாளைக்குப் பிறகு, ‘சிலுவையிலிறையும்! சிலுவையிலிறையும்!!’ என்று கூக்குரலிடுகிறார்கள். இன்றைக்குச் சினேகிதர்களாயிருக்கிறவர்கள், நாளைக்கு விரோதிகளாயிருக்கலாம். பெரிய மாறுதல்!

அழகும் அழிவுள்ளது. ஒரு அம்மாள் இருந்தார்கள். அவர்களிடம் நான் சென்று: ‘அம்மா, எவ்வளவு நேரம் நீங்கள் ஜெபம் செய்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டேன். அதற்கவர்கள்: ‘ஏன்! நான் தினந்தோறும் கோவிலுக்குப் போகிறேன்’ என்றார்கள் ‘இல்லை, இல்லை, நான் அதைக் கேட்கவில்லை. ஒருநாளில் எவ்வளவு நேரம் ஜெபத்தில் செலவிடுகிறீர்கள்?’ என்று கேட்டேன். அதற்கவர்கள்: ‘ஏதையா காலையில் எழும்பினால், தலையைச் சீவவும், நகைகளைப் போட்டுக்கொள்ளவுந்தான் சரியாயிருக்கிறது. இது காரணத்தால் அடிக்கடி கோவிலுக்கும் பிந்தி வரும்படி நேரிடுகிறதே! கோவிலில்தான் எல்லாரோடும் சேர்ந்து ஜெபம்செய்வேன்’ என்றார்கள். பாருங்கள், ‘இந்த அம்மாள் தங்களை அலங்கரிக்கிறதிலும், உலக ஆடம்பரத்திலுமே தங்கள் நேரத்தைச் செலவழித்தபடியால் பரம பிதாவண்டையில் சேர்க்கக்கூடாத நிலமையிலிருந்தார்கள். சிறிது நாள் கழித்து, பெரிய வைசுரி என்னும் வியாதி வந்து அவர்களுடைய அழகைக் கொள்ளைகொண்டு போய்விட்டது. இனிமேல் கண்ணாடியைப் பார்க்கவும் வெட்கம்! தங்களை அலங்கரித்துக்

கொள்வதையும் விட்டுவிட்டார்கள். குணப்பட்டார்கள். இனிமேல், தங்களுடைய ஆத்தமாவை அலங்கரிக்கத்துவங்கி தங்கள் இருதயத்தை தேவனிடத்தில் ஊற்றிவிட்டார்கள். இவ்விதமாகவே, தேவன் ஒவ்வொருவருடைய இருதயத்தையும் இழுத்துச் சுத்திகரிக்க ஆசையாயிருக்கிறார். ஆனால், நாமோ அசுத்தமாயிருக்கவே பிரியப்படுகிறோம். நாம் சுத்தமும் மாசற்றவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். அவர் நம்மை பரிசுத்தமாயிருக்க விரும்புகிறார். நாமோ உலகத்தால் இழுப்புண்டுபோகிறோம். ஆனால், ஒரு காரியம்; துக்கமும், சஞ்சலமும், அவமானமும் வரும்பொழுதுதான் உணருகிறோம். அப்பொழுதுதான் தேவன் நமக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பியிருக்கிறதாக நினைக்கிறோம். அப்பொழுதுதான் அவரிடத்திற்குச் செல்லுகிறோம்.

இமயமலையின்மேல் ஒரு பாறையில் நான் உட்கார்ந்திருந்தேன். ஒரு பறவை அங்குமிங்கும் பறந்து கடைசியில் என் மார்பின்பேரில் வந்து விழுந்தது. சாதாரணமாக, பழக்கப்படாத பறவைகள் மனிதரண்டை வருகிறதில்லை. ஆகையால், இந்தப் பறவை என்மேல் வந்து விழுந்தது இயற்கைக்கு விரோதமாயிருக்கிறதே யென்று நான் கவனித்தபோது, மேலே ஒரு வயிரி பறந்து இந்த ஏழைப் பறவையைப் பிடிக்கும்படி வட்டம் போட்டுக்கொண்டிருந்தது இந்தப் பறவை அங்குமிங்கும் ஓடியும் தப்பித்துக்கொள்ள வழியில்லாதிருந்ததினால், கடைசியில் தஞ்சமென்று என் மார்பில் விழுந்தது. இவ்விதமாகவே, துன்பங்களின் மூலமாகவும், துக்கங்களின் மூலமாகவும் தேவன் நம்மைத் தேடுகிறார். துன்பமும் துக்கமும் உலகத்தில் இல்லாவிட்டால் நாம் அவரிடத்தில் போகவேமாட்டோம். இப்பேர்ப்பட்ட காலங்களிலாவது நாம் அவரிடத்தில் தஞ்சமென்று போனால், அவர் தமது மார்பில் நம்மை அணைத்துக்கொள்ள மாட்டாரோ? இவ்விதமாக அவர் துன்பங்களின் மூலமாகவும், துக்கங்களின் மூலமாகவும் நம்மை இழுக்கிறார். ஆனால், நாமோ சந்தேகத்திலிருக்கிறோம். சந்தேகமே ஒரு வியாதியாய் இருக்கிறது. ஒரு வியாதியை நாம் எப்படி சுகப்படுத்திக்கொள்ளப் பார்க்கிறோமோ, அப்படியே, சந்தேகத்தையும் நம்மைவிட்டு அகற்றிவிட வேண்டும். கை எலும்பு ஒடிந்துபோனால், வேதனை உண்டாகிறது. அவ்விதமாகவே, சந்தேகமும் சந்தேகமே உண்டாக்குகிறது. சந்தேகம் உண்டாகாமல், சந்தேகம் தீரவேண்டும். சந்தேகம் தீரவேண்டுமானால், அவரிடம் செல்லவேண்டும். ஒருவனுக்கு கை முறிந்துபோனபடியால் வேதனை அதிகரித்தது. வேதனையால் அலறினால், கை எலும்புகளைச் சரியாய் வைத்துக் கட்டினால்

வேதனை நீங்கும் என்று டாக்டர் சொன்னார். அதற்கவன் : 'முதலாவது வேதனையை நீக்குங்கள். அதின்பின்பு, எலும்புகளைச் சரியாய் வைத்துக் கட்டலாம்' என்று சொன்னான். சந்தேகத்தைத் தீர்த்தவிட்டால், பிறகு தேவனிடத்தில் போவேனென்று சொல்வது பிசகு. தேவனிடத்தில் போனபிறகே சந்தேகமும் தீரும். எலும்புகள் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்ட பிறகே வேதனை தீருகிறதுபோல, தேவனோடு ஐக்கியப்பட்டபிறகே சகல சந்தேகங்களும் நீங்குகிறது. ஒரு காலத்தில், எனக்கும் சந்தேகங்களும் பயங்கரங்களும் இருந்தது. மனச்சுமாதானமற்றிருந்தேன். நான் அவரோடு ஐக்கியப்பட்டபிறகு சகல சந்தேகங்களும் பறந்து விட்டன. எல்லா எலும்புகளும் சரியாய் வைத்துக் கட்டினபிறகே உயிரடைகிறோம். கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்க இது காலமல்ல. ஏனென்றால் நாமெல்லாரும் பாவத்தில் செத்திருக்கிறோம். செத்த சரீரத்தில் சுரணையில்லாதிருப்பதுபோல நமது இருதயமும் சுரணையில்லாதிருக்கிறது. நமக்கும் தேவனுக்குமுள்ள சம்பந்தம் முறிந்திருக்கிறது. நாம் உத்தம மனஸ்தாப்பப்பட்டு தேவனோடு ஒப்புரவாகும்பொழுது எல்லாச் சந்தேகங்களும், தொல்லைகளும் அடியோடே நம்மைவிட்டு எடுபட்டுப்போகிறது. தேவனைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கிற ஜனங்களுக்கு அனுபவமே கிடையாது. அவர்கள் தேவனோடு ஒப்புரவாகும்போதுதான் சகலத்தையும் அனுபவத்தில் காண்கிறார்கள்.

உதாரணமாக: நான் வசித்த இடங்களில் பூமி பனிக்கட்டியால் மூடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், ஒருபக்கத்தில் சூடான தண்ணீர் (Hot Spring) ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இது குளிர்ச்சியான தேசங்களில் எங்கும் காணப்படும். இதைப்பற்றி நான் ஒரு சிநேகிதனுக்குச் சொன்னபோது அவன் நம்பவேயில்லை. 'குளிர்ச்சியான தேசத்தில் தண்ணீரெல்லாம் பனிக்கட்டியாய் உறைந்திருக்கும்பொழுது சூடான தண்ணீர் ஏது? இதை எப்படி நம்புவது? என் கண்ணால் கண்டாலொழிய நம்பமாட்டேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, என்னோடு வந்து அந்தத் தண்ணீரில் தன் கையை விட்டுப் பார்த்தபிறகே நம்பினான். இவ்விதமாக, தேவ ரகஸ்யங்களை நமது அறிவினால் கிரகிப்பது கூடாத காரியம், அனுபவத்திலேயே காணவேண்டும். கல்வியினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும் அறியக்கூடிய அறிவமுடியாது.

அறிவானது தேவ ஞானத்தை வெளிப்படுத்தாது. அதுவானது கிறிஸ்துவானவரிடத்தில் வராமல், தங்களுடைய அறிவினாலேயே அவரைக் கண்டுபிடிக்கப் பிரயாசப்படுகிறபொழுது, துன்பத்தையும் துக்கத்தையும் அநுபவிக்கிறார்கள். ஆனால், கிறிஸ்துவானவரிட

தில் சென்ற அவரோடு ஐக்கியப்பட்டாலோ சந்தோஷமும் சமாதானமும் அனுபவிக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம்.

அவரண்டை வாருங்கள், வேலைக்காரராய் அல்லது கைதிகளாய் அல்ல, தேவ புத்திரராயும் புத்திரிகளாயும் அவரண்டை வரலாம். அவருடைய கையிலிருந்து ஒருவனும் உங்களைப் பிடுங்கிக்கொள்ள மாட்டான். நாம் எதையாகிலும் ஆகாயத்தில் எறிந்தால், அது திரும்பவும் பூமிக்கே வருகிறது. அதாவது, பூமியிலுள்ள கவர்ச்சியானது (Gravity) அதை இழுக்கிறது. ஆனால், என் கையிலிருக்கிற புஸ்தகத்தை அந்த கவர்ச்சி இழுக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் என் கையில் உயிர் இருக்கிறது. ஆனால், பூமியில் உயிரில்லை. உலகத்திலுள்ளவைகள் எவையானாலும் நமதருமை ரக்ஷகருடைய கையிலிருந்து இழுத்துக்கொள்ளமுடியாது. அவர் தம்மண்டை வரும்படியாக நம்மை அழைக்கிறார். அவரிடத்தில் ஜீவனிருக்கிறது. ஒரு பறவை ஆகாயத்தில் பறக்கும்பொழுது, பூமியிலுள்ள கவர்ச்சியானது அந்தப் பறவையை இழுத்துக்கொள்ளமாட்டாது. ஏனென்றால், அதற்கு சிறகுகள் இருக்கிறது. சிறகுகளை வெட்டிவிட்டாலோ பூமியின் கவர்ச்சியானது அந்தப் பறவையை இழுத்துக்கொள்ளும். இவ்விதமாகவே, கிறிஸ்தவர்களுடைய சிறகுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சிறகுகள் எவை? ஜெபமே! ஜெபஜீவிகள் உலக ஆசாபாசங்களை விட்டு மேலானவைகளை நோக்கிப் பறக்கக்கூடியவர்களாயிருக்கிறார்கள். உலகத்திலுள்ள எவ்விதமான ஆசாபாசங்களும் அவர்களை இழுத்துக்கொள்ளமாட்டாது. மேலே பறந்து கடைசியில் அவரிடத்தில் சேருகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். மேலே பறந்துவிட்டாலோ மோசமில்லை.

ஒருதரம் நான் மலையின் உன்னதமான சிகரத்திலிருந்தேன். மேகங்களுல்லாம் எனக்குக் கீழேயிருந்தது. அப்பொழுது மின்னல் உண்டாகி பெரிய இடி ஒன்று இடித்தது. முதலில் நான் பயந்தேன். அதன்பின்பு தைரியங்கொண்டு, ஆச்சரியப்பட்டேன். ஏனென்றால், மின்னலும் எனக்குக் கீழேதான் உண்டானது என்றும், இடியும் எனக்குக் கீழேதான் இடித்தது என்றும் அறிந்தேன். ஆகையால், மேலேயிருக்கிற எனக்கு எவ்விதமான மோசமும் கிடையாது. இவ்விதமாக, ஜெபமாகிய சிறகினால் நாம் பறந்து மேலே சென்றுவிட்டால், சாத்தான் நம்மிடத்தில் வரவும் தீங்கு செய்யவும் முடியாது. நாம் நம்முடைய ஜெபமாகிய சிறகுகள் த்தரிக்கப்பட்டு தாழ்விடங்களில் இருக்கும்பொழுதுதான் மோசம்! விழுங்கிவிடுவான் நிச்சயம்! நாம் உலகத்தின் ஆசாபாசங்களை விட்டு

பிரிந்திருக்கும்பொழுதுதான், தேவன் நம்மைக் கூப்பிடும் நிமிஷத்திலேயே அவர் சமூகத்தில் நிற்கப் பாத்திரவான்களாயிருப்போம்.

இன்றைக்கு இரண்டு இந்துக்கள் என்னிடம் வந்து, என் கையினால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டார்கள். அதற்கு நான்: 'இதோ, கிறிஸ்துவானவாண்டை போங்கள். அவருடைய தழும்புள்ள கைகளைப் பாருங்கள். அவருடைய கையினால் ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள். அவர் உங்களை ஏற்றுக்கொள்வார்' என்றேன். ஒரு மனிதன் ஒரு பெரிய பாவத்தில் நிலத்திருந்தான். ஆகையால் அவனை வீட்டைவிட்டும், ஊரைவிட்டும் எல்லாரும் தூரத்திலிட்டார்கள். 'ஐயோ! ஒரு இடத்திலும் ஆறுதலில்லையே!' என்று புலம்பினான். இப்பொழுது, வெகு அனுசரணையாகக் காணப்படுகிற உலகமே நம்மைக் கைவிட்டுவிடும். நாம் மனந்திரும்பும்பொழுது, நம்முடைய இருதயம் தேவசந்தோஷத்தையும் தேவசமாதானத்தையும் பெறுகிறது. நாம் உலகத்திலிருக்கும்போதே உலகத்தாரல்லாதவர்களாக ஜீவிக்கவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். அசுத்தமானவைகளைத் தொடாமல் பரிசுத்த ஜீவிகளாயிருப்போமானால், அவர் நம்மை புத்திரரும், புத்திரிகளுமாய் ஏற்றுக்கொள்வார். அந்தப் பாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள தேவன்தாமே நமக்குக் கிருபை செய்வாராக.

S. R. Doss.

THE MADRAS PRESIDENCY AND THE WAR

சென்னை இராஜதானியும் சண்டையும்

மனிதர்களைச் சேர்த்தது.—இந்த பெரிய சண்டையில், மாட்சிமை, தங்கிய மன்னனும் சக்கரவர்த்தியின் சேனைகளுக்குத் தவியாக, சென்னை இராஜதானியிலிருந்து போனவர்கள் அறுபதி ஐயிரத்திற்கு மேலேயே சண்டை செய்தார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும் சேர்த்து அனுப்பப்பட்ட மனிதர்களின் தொகை அடியில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது:

சேர்க்கப்பட்டவர்கள்.

ஜில்லா.	சண்டை செய்தவர்கள்.	சண்டைசெய்யாத படைப் பிள்ளைகள்.	
		சண்டை	சண்டைசெய்யாத
மலையாளம்	4,473	2,583	
வட ஆற்காடு	2,906	1,940	
விசாகப்பட்டணம்	2,549	1,049	

சேர்க்கப்பட்டவர்கள்.

ஜில்லா.	சண்டை		சண்டைசெய்யாத	
	செய்தவர்கள்.		படைப்	
			பின்குட்கள்.	
கிருஷ்ண	...	...	2,376	2,197
திருநெல்வேலி	...	...	1,529	861
மதுரை	...	...	1,555	815
திருச்சிணுப்பள்ளி	...	...	1,462	673
குண்டூர்	...	...	1,437	1,215
ராமநாதபுரம்...	...	...	1,207	762
தென் ஆற்காடு	...	...	1,103	570
கோயம்புத்தூரும், நீலகிரியும்	...	...	1,053	913
சேலம்	...	...	1,207	762
தஞ்சாவூர்	...	...	897	1,182
மதராஸ்	...	...	841	986
கோதாவரி	...	...	756	1,575
கஞ்சம்	...	...	588	1,217
கர்தூல்	...	...	587	523
செங்கல்பட்டு	...	...	521	1,443
சித்தூர்	...	...	482	501
பல்லாரி	...	...	466	318
கடப்பை	...	...	358	464
தென் கன்னடம்	...	...	342	401
அனந்தப்பூர்	...	...	228	247
நெல்லூர்	...	...	176	211

மதராஸ் மனிதர்கள், வடமேற்கு எல்லையிலும், மெசொப் பொட்டோமியாவிலும், பெர்சியாவிலும், அரேபியாவிலும், சீனா என்னுமிடத்திலும், பலஸ்தீனாவிலும், சிரியாவிலும், கீழ் ஆப்பிரிகாவிலும், கலிபோலியிலும், மிசிடோனியாவிலும், பிரான்சு தேசத்திலும், பிளாண்டர்சிலும், மாட்சிமை தங்கிய மன்னளும் சக்கரவர்த்தியின் சைனியங்களோடு சேர்ந்து சண்டை செய்தார்கள். இந்தப் பெரும் சண்டையில், மாண்டுபோன சென்னை மனிதர்களின் தொகை, 1,500 க்கு மேலேயிருக்கும்.

இந்தியாவில், சென்னை நகர் ஒன்றுமட்டுந்தான் எதிரிகளின் ஆயுதங்களால் துன்பப்படுத்தப்பட்டது. 1914-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 22-ந் தேதி இராத்திரி ஜர்மானிய சண்டை கப்பலாகிய 'எம்டன்' சென்னை துறைமுகத்திற்கு வெளியே வந்து அங்கிருந்தபடியே அதிலிருந்த பீரங்கிகளால், கடற்கரையோரமாயிருந்த மண்ணெண்ணெய்க் குளங்களைப் பார்த்து வெடிபோட்டார்

கள். அக்கப்பலிலிருந்து சுமார் 20 வெடிகுண்டுகள் போட்டார்கள். இவைகளில் அநேகம், குளத்திற் படவில்லை; துறைமுகத்திலிருந்த கப்பல்களிலும், பட்டணத்திலும் விழுந்தன. அக்கப்பல் சுட்ட வெடியால், 3 மனிதர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். சுமார் 16 பெயர்கள் காயம்பட்டார்கள்.

பணம் கொடுத்தல்.—மாட்சிமைதங்கிய சக்கரவர்த்தியின் சேனை களுக்குதவியாக சண்டைசெய்ய மனிதர்களை அனுப்பினதும்ல்லாமல், துணையரசர்களுக்கு உதவிசெய்ய, சென்னையிலிருந்து பணமும் கொடுத்தார்கள். சென்னை யுத்த கடனுக்காக, கொடுக்கப்பட்ட பணத்தொகை அடியிற் காட்டப்பட்டிருக்கிறது:

ஜில்லா. 1-வது யுத்த கடன். 2-வது யுத்த கடன். மொத்தம்.

	ரூ.	ரூ.	ரூ.
கஞ்சம்...	...	1,57,600	...
விசாகப்பட்டணம்	...	2,37,300	...
கோதாவரி	...	6,16,800	...
கிருஷ்ணா	...	4,41,000	...
குண்டூர்	...	6,24,000	...
நெல்லூர்	...	2,70,600	...
கடப்பை	...	3,71,000	...
அனந்தப்பூர்	...	2,24,100	...
பல்லாரி	...	4,13,400	...
கர்நூல்...	...	2,30,500	...
மதராஸ்	...	1,63,58,300	...
செங்கல்பட்டு	...	6,45,600	...
சித்தூர்...	...	10,40,500	...
வட ஆற்காடு	...	1,33,600	...
தென் ஆற்காடு	...	1,78,300	...
தஞ்சாவூர்	...	6,71,300	...
திருச்சிணாப்பள்ளி...	...	3,67,800	...
மதுரை	...	7,49,600	...
ராமநாதபுரம்	...	10,90,700	...
திருநெல்வேலி	...	8,10,300	...
கோயம்புத்தூர்	...	6,30,400	...
நீலகிரி...	...	12,95,700	...
சேலம்...	...	2,08,300	...
தென்கன்னடம்	...	3,38,000	...
மலையாளம்	...	9,32,500	...
	2,83,66,000	2,90,37,000	5,74,03,000

சென்னை இராஜதானியிலிருந்து இந்திய இராஜாங்க உபகார நிதிக்கு (Indian Imperial Relief Fund) பெரும் தொகை கொடுத்திருக்கிறதா மல்லாமல், 74 லக்ஷம் ரூபாய் சென்னை யுத்த நிதிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்னை யுத்த நிதிக்குக் கொடுத்த பணத்தைக்கொண்டு 'மதராஸ்' என்னும் வைத்தியசாலைக் கப்பல் (Hospital ship) தயார் செய்து, 1918-ம் வருஷம், மே மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் அக்கப்பற் செலவை நடத்திவந்தார்கள். அதிலிருந்து வைத்தியர்களும், மருந்து கொடுத்து வியாதியஸ்தரைப் பார்த்து வந்தவர்களும், சென்னையிலுள்ள ஆண்களும் பெண்களுமாக வீருந்தார்கள். சண்டை ஆரம்பம் முதல் 1918-ம் வருஷம் மே மாதம் 31-ம் தேதி வரையில், அந்த வைத்தியசாலைக் கப்பல், மோம்பாசாவுக்கு 3 நடையும், பஸ்ராவுக்கு 27 நடையும், நுயல்கீழ் 11 நடையும், அலெக்சாண்டிரியாவுக்கு 2 நடையும், ஷாடடல் அராப் என்னு மிடத்திற்கு 13 நடையும் போய்வந்தது. அந்தக் கப்பல், வியாதியஸ்தர்களும், காயம்பட்டவர்களுமாகச் சேர்ந்து, 5,955 பிரித்தானிய இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள், 5,177 பிரித்தானிய கீழ் ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் போர்வீரர்கள், 313 இந்திய இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள், 16,682 இந்திய கீழ் இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள், 407 ஜர்மானிய, துருக்கிய, கைதிகள் ஆகிய இவர்களைக் கொண்டுவந்தது.

மேலும், சென்னை யுத்த நிதியைக்கொண்டு, ஆற்றில் ஓடும் வைத்தியசாலைக்கப்பலாகிய 'சிகீகிம்' என்னும் கலத்தைத் தயார் செய்து அதற்கு வேண்டிய வைத்தியர் முதலிய ஆட்களையும் சேகரித்தார்கள். இந்த ஆற்றில் ஓடும் நீராவிக்கப்பல், மெசோப்போட்டோமியாவில், பஸ்ராவிலிருந்து, சண்டை செய்யும் இடம் வரையிலும் 249 நடை ஆற்றிற்போய் வந்திருக்கிறது. அக்கப்பல் வியாதியஸ்தர்களும், காயம்பட்டவர்களுமாகச் சேர்ந்து—927 பிரித்தானிய இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள், 11,641 பிரித்தானிய இராணுவ கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் போர்வீரர்கள், 97 இந்திய இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள், 8,496 இந்திய இராணுவ கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள், 254 துருக்கிய போரில் கைதியாக்கப்பட்டவர்களாகிய இவர்களைக் கொண்டுவந்தது.

யுத்தகாலமாகக் கொண்டு வந்தவர்களை நடத்துவதற்கு, துணையரசுகளுக்குத் தேவையாயிருந்த சாமான்கள், சென்னை ராஜதானியிலிருந்து ஏராளமாய்க் கொடுக்கப்பட்டது. சேனைகளுக்கு வேண்டிய, பதனிட்டதோல் செய்வதற்காக, சென்னையிலிருந்து, யுத்த ஆபீஸ்காரர்கள், 6½ கோடி விலைபெறுமான தோல் வாங்கினார்

கள். ஏராளமான தேங்காய் எண்ணெயும், காய்ந்த புல்லும், மாமும் இங்கிருந்து அனுப்பப்பட்டன. சேனைக்கு வேண்டிய காக்கி முதலிய துணிகளை நெய்வதைத் தவிர பக்கிம்ஷாம், கர்னாட்டிக் என்னும் பஞ்சாலகன் வேறுவேலை செய்யவில்லை. ஆங்கிலோ, பிரஞ்சு, கோயம்பத்தூர் நூல்நெய்யும் பஞ்சாலகன், பக்ரி துணியும், துசோட்டியும் நெய்தன. பெங்களூரிலுள்ள கம்பளம் நெய்யும் ஆலைகள், சேனைக்குக் கம்பளிநெய்து கொடுத்தன. சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் நாடா நெய்கிறவர்கள், காக்கியில் வைத்துத்தைக்கும் நாடா நெய்துகொடுத்தார்கள். மெசொப்பொட்டோமியாவிலும் மற்றிடங்களிலுமிருந்த சேனைகளுக்கு உபயோகப்படும்படி, தோல், வேஸ்ட் கோட்டுகளும், மிதியடிகளும், கூடாரங்களும், அடுப்புக்காரியும், நார்க்கயிறும், லோகத்தாலும் மரத்தாலும் செய்யப்பட்ட சிறிய பொறுத்தும் ஆணிகளும் மற்றச் சாமான்களும், தட்டிகளும் மற்றும் பலவிதமான சாமான்களும் ஏராளமாய் அனுப்பப்பட்டன.

யுத்தம் செய்யும்பொழுது மாண்டவர்கள் அல்லது காயந்தீனல் சக்தியற்றவர்களாகக்கப்பட்ட போர்வீரர்களுக்கும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட பரிசுகளும், உதவியும்.

சிப்பாய்களுக்கு செய்யப்பட்ட உபகாரங்கள்.—சண்டை நடந்த காலத்தில், மாட்சிமை தங்கிய சக்கரவர்த்தியின் சேனைகளிலிருந்து சண்டைசெய்த சிப்பாய்கள், கேட்பார்களானால், அவர்களுக்குத் தலைக்கு, 5 ஏக்கரா நஞ்சை நிலமாவது, 10 ஏக்கரா புஞ்சை நிலமாவது கொடுக்கக்கூடுமிடத்தில், இனாமாகக் கொடுக்கும்படி, இராஜாங்கத்தார் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள்.

இதுவரையிலும், நிலமானியம் பெற்றுக்கொண்ட சண்டைக்காக சேர்ந்தவர்களின் (Recruits) தொகையும், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நில விஸ்தீரணமும் அடியில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது :

ஜில்லா.	சேர்க்கப்பட்ட வர்களின் தொகை.	ஏக்கராவில் நில விஸ்தீரணம்.
அஞ்சந்கோ ...	...	...
மலையாளம் ...	43	94.88
கஞ்சம் ...	133	638.00
விசாகப்பட்டணம் ...	12	...
கோதாவரி ...	15	104.80
கிருஷ்ணா ...	143	540.38
குண்டூர் ...	288	1,141.00
நெல்லூர் ...	3	15.00

வில்லா.	சேர்க்கப்பட்ட		ஏக்கராவில் நில விஸ்தீர்ணம்.
	வர்களின் தொகை.		
கடப்பை ...	7		35.47
அனந்தப்பூர் ...	24		128.65
பல்லாரி ...	...		...
கர்தூல் ...	21		105.00
மதராஸ் ...	...		...
செங்கல்பட்டு ...	48		240.00
சித்தூர் ...	18		45.07
வட ஆற்காடு ...	348		785.68
தென் ஆற்காடு ...	173		642.39
தஞ்சாவூர் ...	9		45.00
திருச்சிணைப்பள்ளி ...	105		610.00
மதுரை ...	14		55.14
ராமநாதபுரம் ...	58		290.00
திருநெல்வேலி ...	43		130.00
கோயம்புத்தூர் ...	64		249.72
நீலகிரி ...	1		5.31
சேலம் ...	22		117.28
தென்கன்னடம்...	19		95.00

மேலும், சர்ச்சார் உத்தியோகம் கொடுப்பதில், சண்டையில் வேலைசெய்தவர்களுடைய பாத்தியத்தை முக்கியமாய்க் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் சர்க்கார் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள். சண்டையிலிருந்து திரும்பிவரும் சிப்பாய்களுக்கு, சர்க்கார் எத்தனை உத்தியோகங்கள் கொடுக்கலாமோ அத்தனையும் கொடுக்கும் நோக்கத்தோடு, சண்டையிலிருந்து சிப்பாய்கள் திரும்பிவருமளவும், ரூ. 15, அல்லது குறைந்த சம்பளமுள்ள காலியாயிருக்கும் இடங்களில், காயமாக ஒருவரையும் நியமிக்கக்கூடாது என்று பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள்.

சண்டையில் நல்லபெயர் வாங்கினவர்களுக்கு இனங்கள்.— சண்டையில் நல்ல பெயர்வாங்கின இந்திய இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், மற்றுள்ள கீழுத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், இனம் அளிப்பதற்காக, இராஜாங்கத்தார் இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்துவருகிறார்கள். இவ்வித இனங்கள், சண்டையில் நல்ல பெயர்வாங்கிய இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் போர்வீரர்களுக்கும் கொடுப்பதும்ல்லாமல், நல்ல இனம்பெற அருகராகக்கூடியவிதமாய் நடந்துகொண்ட; படைப்பின் செல்வோர்களுக்கும், சேனைகளின் கூலிப் படையிலுள்ளவர்களுக்கும்கூட கொடுக்கப்படும். போரில் பேரெடுத்த சிப்பாய்களுக்கு, கொடுக்கக்கூடிய இடங்களில், ரூபாய் 3,500 பெறுமானமுள்ள நிலம் கொடுக்கப்படும். நிலத்தை விற்காமலும், அடமீனம் வைக்காமலுமிருந்தால், தீர்வையில்லாமல்

இரண்டு தலைமுறைக்கு அனுபவித்துக்கொள்ளலாம். தீர்வையில்லாமல் அனுபவிக்கும் காலமாகிய அந்த கெடுவுக்கப்புறமும், அந்த இனம் வாங்கினவர்களின் வார்சுக்காரர்கள் இராஜபத்தியோடிருக்கும் வரையில், சாதாரண குடிகளைப்போல சர்க்காருக்குத் தீர்வை செலுத்திவிட்டு நிலத்தை எப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொள்ளலாம். ஒரு இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மானிப் நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம், ஒரு சிப்பாய்க்குக் கொடுப்பதைப்போல இரண்டு பங்கு. நல்ல பெயரெடுத்ததற்காக இனம் அளிக்கக் குறிக் கப்பட்ட சண்டை செய்யாதவர்களுக்கு, சிப்பாய்க்கு கிடைப்பதில் பாதி கிடைக்கும். நில மானிப் கொடுக்க முடியாவிட்டால், இரண்டு தலைமுறைக்கு, அதற்குப்பதிலாக, மாதமாதம் பணம் கொடுக்கப்படும். சண்டையில் நல்ல பெயரெடுத்த போர்வீரனுக்கு மாதம் 1-க்கு ரூபாய் 5-0-0 கொடுக்கப்படும். இனம் பெற யோக்கியமுள்ள இராணுவ உத்தியோகஸ்தனுக்கு, மாதம் 1-க்கு ரூபாய் 10-ம், இனம் பெற யோக்கியதையுள்ள சண்டை செய்யாதவர்களுக்கு, மாதம் 1-க்கு ரூபாய் 2-8-0 ம் கொடுக்கப்படும். இந்த இனம்களைப் பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு வேறுவகையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய, சம்பளம் அல்லது உபகாரச் சம்பளத்தை அன்னியில் இனம் கொடுக்கப்படும். இந்த இராஜதானியில், சுமார் 900 மனிதர்களுக்கு இனம் கிடைக்கு மென்று நினைக்கிறோம். இனமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கொடுக்கப்படும் நிலத்தின் விஸ்தீரணம் அடியில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது:—

ஜில்லா.	நிலத்தின் மொத்த விஸ்தீரணம்.		நிலத்தின் பொறு மாணம்.	
	ஏக்கர்.		ரூ.	
சேலம்	...	9,013	10,30,500	
மதுரை	...	4,581	4,93,500	
திருச்சிராப்பள்ளி	...	253	56,000	
தஞ்சாவூர்	...	648	2,03,000	
விசாகப்பட்டணம்	...	842	1,26,000	
கோதாவரி	...	295	87,500	
நெல்லூர்	...	581	80,500	
குண்டூர்	...	191	59,500	
கிருஷ்ண	...	364	31,500	
கோயம்பத்தூர்	...	42	21,000	
பல்லாரி	...	100	10,500	
தென்கன்னடம்	...	21	10,500	
		<u>16,931</u>	<u>22,12,000</u>	

(இன்னும் வரும்.)

CHILDREN'S PAGE—பாலர் பக்கம்

SERVICE OF LOVE

அன்பினால் ஊழியம்

பாலரே, உங்களுக்கு மாதர் போதீனி ஓர் அருமையான ஈவு அனுப்புகிறார்கள். அது கலாத்தியர் 5th-ல் உண்டு. 'அன்பினால் ஒருவருக்கொருவர் ஊழியஞ்செய்யுங்கள்' என்பதே.

ஊழியம் மேன்மையானது. அன்பின் ஊழியம் இன்னும் மேன்மையானது. மனுஷகுமாரன் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல் ஊழியஞ் செய்யவந்தார். 'நான் உங்கள் நடுவில் பணிவிடைக் காரன்போல் இருக்கிறேன்' என்றார். 'உங்களில் முதன்மையானவன் ஊழியக்காரனாயிருக்கக்கடவன்' என்றார்.

புத்தியீன மனுஷர் வேலையை இழிவாய் எண்ணுவதாண்டு. பிறருக்கு ஊழியஞ்செய்வது ஓர் அருமையான சலாக்கியம் என்பது மதியீனருக்கு விளங்காது. பெருமை மதிகேட்டா லுண்டாகும் தீமையே யன்றி வேறல்ல.

ஊழியஞ் செய்வோரை மேலோர் யாவரும் நன்குமதித்துக் கொண்டாடுவார்கள். நீ உன் வகுப்பிலுள்ள யாவருக்கும் சமயங்கண்டு ஊழியஞ் செய்வாயாகில் உன் வகுப்புத் தோழரும் உபாத்தியாயரும் உன்னை நன்கு கொண்டாடுவார்கள்.

காலஞ்சென்ற கற்சர்பர்ட்டில் விரர் பம்பாய்க்கு கவர்னராகவும் பின்பு தென் ஆப்பிரிக்காவுக்கு கமிஷனராகவும் இருந்தார். பிறருக்கு ஊழியஞ் செய்வதில் மிக்க ஆசையுள்ளவர். ஒரு தரம் அவர் பற்பல இடங்களைச் சுற்றிப்பார்த்துத் திரும்பி வீட்டுக்கு வருகையில், அவர் மனைவி அவரை அழைத்துவர தன் புதிய வேலைக் காரனை அனுப்பினார்கள். அவன் தான் அவரை எப்படிக்கண்டு கொள்ளலாமென்று அடையாளங் கேட்டபோது, வண்டிவந்தவுடன் இறங்கி யாருக்காவது உதவிசெய்துகொண்டிருக்கும் துரையைக் காண்பாயாகில் அவரையே அழைத்துவா என்று சொல்லியனுப்பினார்கள். அப்படியே வண்டி வந்தவுடன் ஒரு விருத்தாப்பிய துராசானிக்கு அன்பாய் உதவிசெய்த துரையைக் கண்டு வேலைக்காரன் அவர்தான் கற்சர்பர்ட்டில் விரர் என்றறிந்து வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தான்.

சிறு பிள்ளையே! உன்னைப்பற்றி இப்படிச் சொல்லக்கூடுமா? பிறருக்கு அன்பாய் உதவிசெய்கிறாயா? உன் சொந்த சாமான் களைத் தூக்கித் தெருவில் நடக்க நீ வெட்கப்படுவாயாகில், பிறருக்கு

எவ்வாறு ஊழியஞ் செய்யப்போகிறது? பெருமையை விட்டு கிறிஸ்துவின் தாழ்மையைத் தரித்துக்கொள். அப்போது மேன்மையடைவாய்.

இந்தப் புது வருஷத்தில் இந்த அருமையான வேதவாக்கியத்தை உன் மனதில் பத்திரப்படுத்தி அதின்படி செய். முதலாவது உன் வீட்டில் ஊழியத்தைத் துவக்கு. உன் பெற்றோருக்கும் சகோதரர் சகோதரிகளுக்கும் ஊழியஞ்செய். உன் வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்கும் உபாத்தியாயருக்கும் என்ன ஊழியஞ் செய்யலாமென்று பார்த்துச் செய். நீ சந்திக்கும் யாவருக்கும், உனக்குத் தெரிந்தவர்களுக்கானாலும் தெரியாதவர்களுக்கானாலும், உனக்கு நன்மைசெய்தவருக்கும் அப்படிச் செய்யாது தீமைசெய்தோருக்குக்கூட உன்னால் இயன்றமட்டும் ஊழியஞ் செய். இதனால் உனக்கு மெய்ச் சந்தோஷமும் வாழ்வும் உண்டாகும். தேவனுடைய பார்வையிலும் நல்லோர் பார்வையிலும் கனமடைவாய். உன் சத்துருக்களும் உன் சினேகிதராவார். உன் மகிழ்ச்சி பெரிதாகும்.

‘நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால் அதனால் என்னுடைய சீஷர்களென்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்வார்கள்’ என்று இரட்சகர் சொல்லுகிறார்.